

Romanie Bruggeman

Geboren op 24-04-1896 te Kalken

Overleden op 20-12-1954 te Uitbergen

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Die zaaten in tranen, in jubel zullen zij maaten.
+ (Ps. CXXV, 5)

Gedenk in 't H. Misoffer en in uw gebed
de ziel van

ROMANIE BRUGGEMAN

echtgenote van

THEOFIEL VAN HENDE

geboren te Kalken, de 24 April 1896, en schielijk overleden te Uitbergen, op 20 December 1954, gezalfd door de H. Olie in extremis.

Zij was lid van de confrerie van het H. Hart.

Niet de plotselinge dood is te vrezen, maar wel die dood welke plotseling en onvoorbereid is. (H. Aug.)

Gij hebt, o Heer, het dierbaarste genomen dat wij op aarde bezatten: onze goede moeder. Waakzaam en vol zorgen heeft zij haar leven doorgebracht, trouw en oprecht heeft zij, spijs alle droeve wederwaardigheden van het leven, haar plichten vervuld als christene vrouw en moeder. — Een goede moeder gaf ons de Heer, een moeder die haar kinderen steeds tot het goede aanspoorde en hen voorging met de daad.

Wondere schikkingen der Voorzienigheid leidden haar langs de wegen der beproeving die niemand kan vermoeden. De geheime doch pijnlijke smarten in haar huisgezin bereidden haar tot een jarenlange kruisweg, die zij kloekmoedig bewandelde omdat zij haar hoop stelde op God, en zich veilig voelde onder de bescherming van O. L. vrouw. — Om als martelaar te sterven is het niet noodzakelijk de folteringen der beulen te doorstaan, zedelijk kan men getroffen worden door marteling veroorzaakt door de boosheid der mensen, die alle martelaarspijnen evenaren. Haar christelijk geloof en haar dagelijks gebed gaf haar elken dag kracht om haar plichten getrouw te vervullen. Haar paternoster gaf haar sterkte om de grievende beproevingen te dragen, te zwaar voor menselijke

schouders. Toch werd haar gezondheid ondermijnd.

Lijden in het leven gaat voorbij, maar geleden hebben blijft. De verdiensten immers van onze kruisen en smarten spreken eeuwig voor ons ten beste en zijn het zekerste onderpand van ons geluk.

Mijn dierbare kinderen, na zovele jaren in werklust en moedigheid samen te hebben doorgebracht, leefde ik in de zoete hoop nu de vruchten van onzen arbeid te plukken, en plots stelt de dood een einde aan onzen levensdroom. Altijd heb ik getracht mijn taak eerlijk te volbrengen, en mijn groot verlangen was steeds een goede moeder te zijn. Ik dank u voor uwe genegenheid en de steun die ik altijd in mijne beproevingen bij u heb gevonden. Van uit de Hemel waak ik over u met heilige moederlijke genegenheid.

Dierbare kleinkinderen, mijn droom was u te zien opgroeien in braafheid en deugd tot vreugde van uwe goede ouders. Eens zult gij het lijden uwer grootmoeder begrijpen... mocht dit u in het leven een steun en een richtsnoer zijn. Aan u allen, mijn dierbaren, geeft moeder een laatste kruiske: God zegene u. Bidt veel voor haar.

Uw gebeden zijn een ware lansen voor de ziel van onze duurzame overledene.

Wij danken U daarvoor van harte,

de familiën VAN HENDE

en BRUGGEMAN.

Drukkerij D'hooge, Overmere telefoon Nr 271.

